

Затверджено

наказом директора

№ 268 від 06 грудня 2022

КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД «ГОЛУБІЄВИЦЬКИЙ ЛІЦЕЙ»

КОМПАНІЇВСЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ РАДИ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Кодекс безпечного освітнього середовища

Стратегія захисту здобувачів освіти у комунальному закладі “Голубієвицький ліцей”

Передмова

Основними ідеями сучасної освіти, що підтримуються і поширюються Міжнародною організацією ЮНІСЕФ, є ідеї забезпечення прав, свобод та інтересів дітей, представлені в концепції програми «Школа доброзичливого ставлення до дитини» («Child-friendly schools»). Реформа освіти в Україні набирає обертів. З огляду на процес децентралізації влади, перед територіальними громадами постає питання і управління освітою. Створення ефективної системи освіти є завданням складним і надзвичайно відповідальним. Такі негативні явища серед учнівської молоді, як насильство, булінг та кібербулінг, секстинг тощо, не можуть не турбувати громадськість, освітян та батьків. Логічно, що виникає потреба створити безпечний освітній простір у закладі освіти, щоб захистити, убезпечити, запобігти наслідкам впливу на особистість несприятливих чинників. Тому для освітян важливо мати дієвий інструментарій для цієї роботи. Ним може стати документ закладу «Кодекс безпечного освітнього середовища» (далі – КБОС).

Головною метою КБОС у закладі освіти є- навчання дітей і дорослих безпечній взаємодії у навчально-виховному процесі, а також захист дітей від насильства та зловживань з боку однолітків і дорослих (батьків, опікунів або працівників навчальних закладів).

Основні завдання КБОС: виявити чинники, що перешкоджають безпеці учасників освітнього процесу відпрацювати систему узгоджених поглядів і уявлень учнів, педагогів, психологів, батьків на освітнє середовище школи обґрунтувати умови організації безпечного освітнього середовища та вимоги (критерії) до його ефективної організації для кожного учасника освітнього процесу скласти мінімальну та доступну програму навчання для учнів, педагогів, батьків сформулювати конкретні рекомендації учням, педагогічним працівникам, адміністрації школи, батькам щодо організації безпечного середовища в закладі.

Реалізація КБОС у закладі освіти реалізується завдяки розробці та запровадженню закладом освіти критеріїв безпеки дітей і дорослих, знайомству з особливостями функціонування безпечного освітнього середовища. Водночас КБОС передбачає навчання школярів, батьків, працівників закладу освіти правилам безпечної поведінки особистості, формування навичок уникнення потенційних ризиків і небезпек, а також навичок подолання труднощів у власному житті.

Розділ І.

Визначення термінів

1. Працівник закладу освіти – особа, яка працює в закладі згідно з трудовою угодою або за контрактом.
2. Дитина – будь-яка особа віком до 6-17 років.
3. Особа, уповноважена представляти дитину – один з її рідних або прийомних батьків, або законний опікун.
4. Дозвіл батьків (опікунів) означає дозвіл, наданий хоча б одним з батьків дитини. Проте якщо між батьками дитини немає згоди, їм має бути повідомлено, що питання повинно бути вирішено в родині або опікунському суді.
5. Насильство проти дитини розуміється, як дії проти дитини, що підлягають покаранню та є забороненими, скоєні будь-якою особою, зокрема працівником дитячого садка, або дії, які загрожують благополуччю дитини, зокрема неналежний догляд за нею.
6. Особа, відповідальна за реалізацію «Стратегії захисту дітей від насильства» (далі – Стратегії) – працівник закладу, призначений його керівником для контролю за її виконанням.
7. Особисті дані дитини – будь-яка інформація, за допомогою якої можна ідентифікувати дитину.

Розділ ІІ.

Визначення чинників ризику насильства проти дитини та реагування на них.

Шкільне насильство. Наслідки шкільного насильства.

Насильство в закладах освіти має різну природу і характер, проявляється як у формі одноразових насильницьких дій, так і у вигляді постійних знущань, принижень і систематичного цькування (булінг).

Як реагувати на цькування?

Неодмінно звертатися за допомогою до дорослих - учителів і батьків. Допомога дорослих дуже потрібна особливо якщо дії кривдників можуть завдати серйозної шкоди фізичному та психічному здоров'ю.

Підлітки часто намагаються самотійно впоратись із деякими ситуаціями. Психологами було розроблено такі поради для них.

Як впоратися з ситуацією самотійно?:

- Ігноруйте кривдника. Якщо є можливість, намагайтесь уникнути сварки, зробіть вигляд, що вам байдуже і йдіть геть. Така поведінка не свідчить про боягузтво, адже, навпаки, іноді зробити це набагато складніше, ніж дати волю емоціям.

- Якщо ситуація не дозволяє вам піти, зберігаючи спокій, використайте гумор. Цим ви зможете спантеличити кривдника/кривдників, відволікти його/їх від наміру дошкулити вам.

- Стримуйте гнів і злість. Адже це саме те, чого домагається кривдник. Говоріть спокійно і впевнено, покажіть силу духу.

- Не вступаєте в бійку. Кривдник тільки й чекає приводу, щоб застосувати силу. Чим агресивніше ви реагуєте, тим більше шансів опинитися у загрозовій для вашої безпеки і здоров'я ситуації.

- Не соромтеся обговорювати такі загрозові ситуації з людьми, яким ви довіряєте. Це допоможе вибудувати правильну лінію поведінки і припинити насилля.

Що можуть зробити батьки:

Багато учнів соромляться розповідати дорослим, що вони є жертвами булінгу. Якщо дитина все-таки підтвердила в розмові, що вона стала жертвою булінгу, то скажіть їй:

- *Я тобі вірю* (це допоможе дитині зрозуміти, що Ви повністю на її боці).

- *Мені шкода, що з тобою це сталося* (це допоможе дитині зрозуміти, що Ви переживаєте за неї і співчуваєте їй).

- *Це не твоя провина* (це допоможе дитині зрозуміти, що її не звинувачують у тому, що сталося).

- *Таке може трапитися з кожним* (це допоможе дитині зрозуміти, що вона не самотня: багатьом її одноліткам доводиться переживати залякування та агресію в певний момент свого життя).

- *Добре, що ти сказав мені про це* (це допоможе дитині зрозуміти, що вона правильно вчинила, звернувшись за допомогою).

- *Я люблю тебе і намагатимуся зробити так, щоб тобі більше не загрожувала небезпека* (це допоможе дитині з надією подивитись у майбутнє та відчути захист).

Якщо ваша дитина агресор:

- відверто поговоріть з дитиною про те, що відбувається, з'ясуйте мотивацію її поведінки;

- уважно вислухайте дитину, з повагою поставтеся до її слів;

- поясніть дитині, що її дії можуть бути визнані насильством, за вчинення якого настає відповідальність;

- чітко і наполегливо попросіть дитину припинити таку поведінку, але не погрожуйте обмеженнями і покараннями;

- повідомте їй, що будете спостерігати за її поведінкою;

- зверніться до шкільного психолога і проконсультуйтеся щодо поведінки своєї дитини під час занять, агресивна поведінка і прояви насильства можуть бути ознакою серйозних емоційних проблем;

- пам'ятайте, дитина-агресор не зміниться відразу! Це тривалий процес, який потребує витримки і терпіння!

Якщо ваша дитина стала жертвою булінгу:

- зберігайте спокій, будьте терплячими, не потрібно тиснути на дитину;
- поговоріть з дитиною, дайте їй зрозуміти, що ви не звинувачуєте її в ситуації, що склалася, готові її вислухати і допомогти;
- запитайте, яка саме допомога може знадобитися дитині, запропонуйте свій варіант вирішення ситуації;
- поясніть дитині, до кого вона може звернутися за допомогою у разі цькування (психолог, вчителі, керівництво школи, старші учні, батьки інших дітей, охорона);
- повідомте керівництво школи про ситуацію, що склалася, і вимагайте належного її урегулювання. Найкраще написати і зареєструвати офіційну заяву, адже керівництво закладу освіти несе особисту відповідальність за створення безпечного і комфортного середовища для кожної дитини;
- підтримайте дитину в налагодженні стосунків з однолітками та підготуйте її до того, що вирішення проблеми булінгу може зайняти деякий час.

Якщо вирішити ситуацію з булінгом на рівні школи не вдається – повідомте поліцію!

Що можуть зробити педагогічні працівники:

У закладі освіти вирішальна роль у боротьбі з булінгом належить педагогічним працівникам. Проте впоратися з цією проблемою вони зможуть тільки за підтримки керівництва школи, батьків, представників місцевих органів влади та громадських організацій. Для успішної боротьби з насильством у закладі освіти:

- усі члени шкільної спільноти мають дійти єдиної думки, що насильство, цькування, дискримінація за будь-якою ознакою, сексуальні домагання і нетерпимість у закладі освіти є неприйнятними;
- кожен має знати про те, в яких формах може виявлятися насильство й цькування і як від нього страждають люди. Вивчення прав людини і виховання миролюбства має бути включено до шкільної програми;
- спільно з учнями мають бути вироблені правила поведінки у класі, а потім загальношкільні правила, складені в позитивному ключі "як треба", а не як «не треба» поводитися. Правила мають бути зрозумілими, точними і короткими;
- дисциплінарні заходи повинні мати виховний, а не каральний характер. Осуд, зауваження, догана мають бути спрямовані на вчинок учня і його можливі наслідки, а не на особистість порушника правил;
- жоден випадок насильства або цькування і жодну скаргу не можна залишати без уваги. Учням важливо пояснити, що будь-які насильницькі дії, образливі слова є недопустимими. Реакція має бути негайною (зупинити бійку, припинити знущання) та більш суворою у разі повторних випадків агресії;
- аналізуючи ситуацію, треба з'ясувати, що трапилося, вислухати обидві сторони, підтримати потерпілого й обов'язково поговорити із кривдником, щоб зрозуміти, чому він або вона так вчинили, що можна зробити, щоб таке не повторилося. До такої розмови варто залучити шкільного психолога;

- залежно від тяжкості вчинку можна пересадити учнів, запропонувати вибачитися, написати записку батькам або викликати їх, позбавити учня можливості брати участь у позакласному заході;

- учням треба пояснити, що навіть пасивне спостереження за знущанням і бійкою надихає кривдника продовжувати свої дії. Свідки події повинні захистити жертву насильства і, якщо треба, покликати на допомогу дорослих;

- потрібно запровадити механізми повідомлення про випадки насильства. Ці механізми мають забезпечувати учням підтримку і конфіденційність, бути тактовними;

- для успішного запобігання та протидії насильству треба проводити заняття з навчання навичок ефективного спілкування та мирного розв'язання конфліктів.

Протидія булінгу. Поради для працівників закладу освіти.

Ознаками булінгу (цькування) є:

- систематичність (повторюваність) діяння;
- наявність сторін – кривдник (булер), потерпілий (жертва булінгу), спостерігачі (за наявності);

- дії або бездіяльність кривдника, наслідком яких є заподіяння психічної та/або фізичної шкоди, приниження, страх, тривога, підпорядкування потерпілого інтересам кривдника, та/або спричинення соціальної ізоляції потерпілого.

Крім цього, внесено відповідні доповнення до статей Закону «Про освіту», які визначають права та обов'язки засновника та керівника закладу освіти, педагогічних, науково-педагогічних і наукових працівників, інших осіб, які залучаються до освітнього процесу здобувачів освіти та їхніх батьків.

Зокрема, передбачено **обов'язок засновника закладу освіти** вживати заходів для надання соціальних та психолого-педагогічних послуг здобувачам освіти, які вчинили булінг (цькування), стали його свідками або постраждали від булінгу.

Керівник закладу освіти має забезпечувати створення у закладі освіти безпечного освітнього середовища, вільного від насильства та булінгу (цькування), у тому числі:

- розглядати заяви про випадки булінгу (цькування) здобувачів освіти, їхніх батьків, законних представників, інших осіб та видавати рішення про проведення розслідування;

- забезпечувати виконання заходів для надання соціальних та психолого-педагогічних послуг здобувачам освіти, які вчинили булінг, стали його свідками або постраждали від булінгу (цькування);

- повідомляти уповноваженим підрозділам органів Національної поліції України та службі у справах дітей про випадки булінгу (цькування) в закладі освіти.

Передбачено також зобов'язання закладів освіти забезпечувати на своїх веб-сайтах відкритий доступ до правил поведінки здобувача освіти в закладі освіти, плану заходів, спрямованих на запобігання та протидію булінгу, порядку

подання та розгляду заяв (з дотриманням конфіденційності) про випадки булінгу від здобувачів освіти, їх батьків.

Педагогічні працівники:

- мають право на захист під час освітнього процесу від будь-яких форм насильства та експлуатації, у тому числі булінгу (цькування), дискримінації за будь-якою ознакою, від пропаганди та агітації, що завдають шкоди здоров'ю;
- зобов'язані повідомляти керівництво закладу освіти про факти булінгу (цькування) стосовно здобувачів освіти, педагогічних, науково-педагогічних, наукових працівників, інших осіб, які залучаються до освітнього процесу, свідком якого вони були особисто або інформацію про які отримали від інших осіб, вживати невідкладних заходів для припинення булінгу (цькування).

Зміни щодо протидії булінгу внесено також до спеціальних законів «Про дошкільну освіту», «Про загальну середню освіту», «Про позашкільну освіту», «Про професійну (професійно-технічну) освіту», «Про вищу освіту».

Запроваджується адміністративна відповідальність за булінг. Так, доповненою статтею 173-4 Кодексу України про адміністративні правопорушення передбачено, що булінг (цькування), що вчиняється стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи або такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу, внаслідок чого могла бути чи була заподіяна шкода психічному або фізичному здоров'ю потерпілого, тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від двадцяти до сорока годин.

Якщо цькування вчинене групою осіб або повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, то штраф становитиме від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин.

Також передбачено, що неповідомлення керівником закладу освіти уповноваженим підрозділам органів поліції про випадки булінгу (цькування) учасника освітнього процесу тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправні роботи на строк до одного місяця з відрахуванням до 20% заробітку.

Виявлення випадків насильства

За такими ознаками можна припустити, що дитина знаходиться в стані стресу, можливо, викликаного конфліктами і насильством:

- пропуски занять або прогули у певні дні або певних уроків; запізнення на заняття, відмова від участі в позаурочних заходах без об'єктивних причин або з надуманих причин;
- часті скарги на погане самопочуття на заняттях;
- замкнутість, уникнення друзів, однокласників, самоізоляція або ізоляція з боку інших учнів;

- зниження успішності, втрата інтересу до навчання та іншої діяльності;
- недовіра до однолітків і дорослих, низька самооцінка, невпевненість у собі;
- неуважність, забудькуватість, нездатність концентруватися;
- постійний або частий стан тривожності, напруженості; лякливості, страх гучних звуків і різких рухів;
- постійний або частий поганий настрій, стан пригніченості, або, навпаки, гіперактивність, дратівливості, агресивності; різкі і безпричинні перепади настрою;
- втрата або псування особистих речей (мобільного телефону, рюкзака, підручників та ін), синці, розірваний або зім'ятий одяг;
- відмова пояснити причини вищеописаних станів і поведінки або неправдоподібні пояснення.

Надання допомоги постраждалим. Послідовність дій педагога:

- постаратися розговорити дитину, встановити контакт, довірливі стосунки з нею.
 - надати емоційну підтримку.
 - оглянути ушкодження.
 - не відправляти додому, якщо вона боїться туди повертатися. Якщо немає можливості влаштувати її на тимчасове перебування до родичів або в інше безпечне місце
- Звернутися до:
- поліції або прокуратури, якщо дії батьків є злочинними.
 - до травматичного пункту або іншу медичну установу, щоб зафіксувати травми;
 - до органів опіки і опікування за місцем фактичного проживання дитини, якщо батьки належать до "групи ризику" щодо вживання алкоголю, наркотиків або мають психічні захворювання і неможливо їх навчити батьківським навичкам;
 - на консультацію до психолога, соціального педагога з метою: проведення діагностичного обстеження дитини й усієї сім'ї для встановлення причин порушень у дитини (домашнє насилля, наркоманія, алкоголь, асоціальна поведінка батьків, психічні захворювання).

Куди звертатися у випадку насильства.

Фахівцям важливо знати та надавати інформацію, куди і яким чином звертатися за допомогою у випадку проявів насильства:

- до поліції за номером 102;
- до центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді;
- до управління сім'ї та молоді районної, міської чи обласної держадміністрацій;
- до громадських організацій, які надають допомогу постраждалим від насильства;
- до психолога, соціального педагога, класного керівника тощо;

- до близької людини;
- на телефони «Гарячих ліній»:

Розділ III.

Безпека дітей у кіберпросторі.

Інформаційна безпека стосується захисту життєво важливих інтересів людини (і більш глобально – суспільства, держави). Неправдива, неповна, невчасна інформація може нанести шкоду. Особливо вразливі у цьому контексті діти. Вони можуть не знати, яку інформацію можна викладати в мережу, а яку не варто. Інколи школярі не можуть правильно зреагувати на матеріали з мережі з різних причин. Робота у цьому напрямку для вчителів та батьків дуже важлива. Безконтрольний доступ до інтернету може мати негативні наслідки для дитини.

Типи загроз:

1. Стосуються особистої безпеки.
2. Стосуються безпеки інших.
3. Стосуються загрози витоку персональної інформації.

Основні правила безпечної роботи в інтернеті, про які варто сказати дітям

1. Не давайте нікому своїх паролів.
2. Не надавайте особистої інформації поштою чи в чатах без гострої на те потреби.
3. Не реагуйте на непристойні та грубі коментарі, адресовані вам.
4. Повідомляйте про ситуації в інтернеті, які вас непокоять (погрози, файли певного місту, пропозиції).
5. Відмовляйтесь від зустрічей з випадковими людьми, з якими познайомились в онлайні.
6. Не діліться своїми фото з незнайомцями.
7. Не повідомляйте інформацію про кредитки батьків (номер картки, термін дії та таємний код).
8. Не викладайте фото квитків, на яких видно штрих-код чи QR-код
9. Не скачуйте та не встановлюйте невідомі програми за посиланнями, навіть якщо їх надали друзі.
10. Встановлюючи перевірені програми, контролюйте, щоб на ПК не додалися небажані програми.
11. Не переглядайте інформацію за невідомими посиланнями (друзі, які ними діляться можуть не підозрювати про загрозу).
12. Не відкривайте листи-спам, вони можуть містити віруси.

Як забезпечити безпеку дитини в мережі «Інтернет».

Пропонуємо декілька рекомендацій, які слід взяти до уваги:

- розміщуйте комп'ютери з Internet-з'єднанням поза межами кімнати вашої дитини;

- поговоріть зі своїми дітьми про друзів, з яким вони спілкуються в он-лайн, довідайтесь як вони проводять дозвілля і чим захоплюються;
- цікавтесь які веб сайти вони відвідують та з ким розмовляють;
- вивчіть програми, які фільтрують отримання інформації з мережі Інтернет, наприклад, Батьківський контроль в Windows*;
- наполягайте на тому, щоб ваші діти ніколи не погоджувалися зустрічатися зі своїм он-лайновим другом без Вашого відома;
- навчіть своїх дітей ніколи не надавати особисту інформацію про себе та свою родину електронною поштою та в різних реєстраційних формах, які пропонуються власниками сайтів;
- контролюйте інформацію, яку завантажує дитина (фільми, музику, ігри, тощо);
- цікавтесь чи не відвідують діти сайти з агресивним змістом;
- навчіть своїх дітей відповідальному та етичному поведженню в он-лайн. Вони не повинні використовувати Інтернет мережу для розповсюдження пліток, погроз іншим та хуліганських дій;
- переконайтеся, що діти консультуються з Вами, щодо будь-яких фінансових операції, здійснюючи замовлення, купівлю або продаж через Інтернет мережу;
- інформуйте дітей стосовно потенційного ризику під час їх участі у будь-яких іграх та розвагах;
- розмовляйте як з рівним партнером, демонструючи свою турботу про суспільну мораль.

Використовуючи ці рекомендації, Ви маєте нагоду максимально захистити дитину від негативного впливу всесвітньої мережі Інтернет. Але пам'ятайте, Інтернет, це не тільки осередок розпусти та жорстокості, але й найбагатша в світі бібліотека знань, розваг, спілкування та інших корисних речей. Ви повинні навчити свою дитину правильно користуватися цим невичерпним джерелом інформації.

Та найголовніше, дитина повинна розуміти, що Ви не позбавляєте її вільного доступу до комп'ютера, а, насамперед, оберігаєте. Дитина повинна Вам довіряти.

Розділ IV.

Принципи захисту особистих даних дитини.

Особисті дані дитини мають бути захищені, згідно з положеннями Закону України «Про захист персональних даних» від 01.06.2010 р. № 2297-VI.

Працівники, які працюють з особистими даними дітей, повинні зберігати їх конфіденційність і вживати заходів для їх захисту від несанкціонованого доступу.

Особисті дані дитини надаються лише тим особам і організаціям, які мають на це право, згідно із законодавством, та відповідні повноваження.

Працівники мають право працювати з особистими даними дитини та надавати їх в рамках розслідування, яке проводиться міждисциплінарною

групою, призначеною, згідно з положеннями Закону Республіки Польща «Запобігання Насильству в Сім'ї» від 29 липня 2005 р.

Працівник може використовувати інформацію про дитину з освітньою або навчальною метою лише за умови анонімності дитини та неможливості її ідентифікації за допомогою такої інформації.

Розділ V Найпоширеніші ситуації потенційної небезпеки в закладі освіти: як запобігти та що робити у разі їх виникнення

Основні заходи протипожежної профілактики:

1. Наказ МОН «Правила пожежної безпеки для навчальних закладів та установ системи освіти України» від 8.09.2016 р. має бути настольною книгою адміністрації та кожного працівника.
2. Постійний контроль з боку адміністрації за станом пожежної безпеки.
3. Призначення відповідального за пожежну безпеку.
4. Розробка (оновлення) плану заходів, «Інструкції з пожежної безпеки» та доведення їх до відома усіх працівників.
5. Регулярне навчання та інструктажі працівників з пожежної безпеки.
6. Оформлення (поновлення) куточка з пожежної безпеки.
7. Регулярні: бесіди, місячники, конкурси малюнків, диктанти, вікторини, вистави, бесіди.
8. Організація з учнів школи дружини юних пожежників.
9. Регулярний огляд приміщень та території щодо дотримання протипожежного режиму.
10. Перевірка планів евакуації та дієвості системи оповіщення.
11. Ознайомлення дітей з місцем розміщення та правилами користування планами евакуації.
12. Забезпечення школи необхідними засобами пожежогасіння.
13. Перезарядка вогнегасників, випробування ЗІЗ та внесення результатів у журнал обліку засобів пожежогасіння.
14. Ознайомлення працівників школи та старшокласників з місцем розміщення засобів пожежогасіння та навчання користування ними.
15. Регулярний інструктаж з пожежної безпеки з учнями, а також двічі на рік – практичні заняття щодо відпрацювання плану евакуації.

Правила дорожнього руху для здобувачів освіти:

- Йти до школи треба найкоротшим шляхом, по вулицях з найменшим рухом транспорту.
- Ходити треба тільки по тротуарах, дотримуючись правої сторони.
- По дорогах чи вулицях, де немає тротуарів, треба йти з лівої сторони, назустріч транспорту.
- Будьте обережні біля під'їздів дворів, звідки не очікувано може виїхати автомобіль.
- Не збирайтеся на тротуарах великими групами, не зупиняйтеся на поворотах, спусках чи підйомах, на мостах і під мостами.

- Спокійно, без метушні переходить дорогу.
- Переходить вулицю на перехрестях по пішохідних доріжках або в місцях, де є вказівники «Перехід».
- При переході впевніться в безпеці: подивіться спочатку наліво, дійшовши до середини дороги,- подивіться направо.
- Не перебігайте дорогу перед близько рухомим транспортом. Пам'ятайте, що автомобіль зразу зупинити неможливо!
- Автомобілі, автобуси, тролейбуси, які стоять, треба обходити ззаду, а трамваї – спереду.
- Не чіпляйтесь за рухомий транспорт, не катайтесь на проїзній частині вулиці і дороги на велосипедах, ковзанах, самокатах.
- Не влаштовуйте ігри на дорозі, тротуарах, мостовій.

Дії здобувачів освіти в умовах надзвичайних ситуацій військового характеру

При виявленні вибухонебезпечних предметів забороняється:

- перекладати, перекочувати з одного місця на інше;
- збирати і зберігати, нагрівати і ударяти;
- намагатися розряджати і розбирати;
- виготовляти різні предмети;
- використовувати заряди для розведення вогню і освітлення;
- приносити в приміщення, закопувати в землю, кидати в колодязь чи річку.

Виявивши вибухонебезпечні предмети, вживайте заходів з означення, огороження і охорони їх на місці виявлення. негайно повідомте про це територіальні органи ДСНС та МВС за **телефоном «101» та «102»**.

Надзвичайні випадки на уроках фізкультури

1. Батьки дитини повинні принести в школу довідку про проходження профілактичного огляду з висновком педіатра (чи може дитина відвідувати школу і який рівень фізичного навантаження може перенести). За відсутності довідки дитину не допустять до занять з фізкультури - вона не пройде атестацію з предмету і не буде переведена до наступного класу.
2. Якщо батьки вирішили не вказувати в довідці діагноз дитини, то лікар відзначає застереження щодо фізичних навантажень та інші рекомендації медичного характеру.
3. Інформація з довідки зберігається у класному журналі, медпрацівник школи та вчитель фізкультури мають ознайомитися з нею і відповідно призначати завдання на занятті.

Розділ VI.

Контроль за реалізацією Стратегії.

Керівник закладу призначає Василюк Тетяну Іванівну – заступника з навчально-виховної роботи - особою, відповідальною за реалізацію Стратегії на території освітнього закладу.

Зазначена особа відповідає за контроль за реалізацією Стратегії, реагування на будь-які сигнали щодо його порушення, а також за внесення пропозицій стосовно внесення змін до Стратегії.

Кожні півроку відповідальна особа, згадана вище в п.1, повинна проводити загальний моніторинг рівня виконання вимог Стратегії працівниками закладу. Зразок анкети для проведення моніторингу наведено в Додатку 1.

Під час проведення такого загального моніторингу працівники можуть подавати пропозиції стосовно внесення змін до Стратегії та повідомляти про порушення її вимог.

На основі результатів анкет працівників закладу відповідальна особа, згадана в п. 1, має підготувати звіт та передати його керівникові закладу.

Враховуючи результати моніторингу, керівник повинен внести необхідні зміни до Стратегії та повідомити про них працівників закладу освіти.

Розділ VII.

Заключні положення

1. Кодекс БОС стає чинним в день його оприлюднення.
2. Оприлюднення документа має відбутися таким чином, щоб він був доступний усім працівникам закладу освіти, наприклад, через його розміщення на сайті закладу.

Додаток 1

Анкета «Моніторинг дотримання положень КБОС»

	Так	Ні
1. Чи знаєте Ви правила та положення КБОС?	☐	☐
2. Чи знайомі Ви з процедурою дій, коли є підозра на існування загрози для безпеки дитини?	☐	☐
3. Чи знаєте Ви, як реагувати на загрозу безпеці дитини?	☐	☐
4. Чи помітили Ви будь-які порушення положень Кодексу безпечного освітнього середовища іншими працівниками Вашого гімназії?	☐	☐
5. Чи є у Вас зауваження або пропозиції (зокрема, щодо внесення змін) стосовно Кодексу безпечного освітнього середовища?	☐	☐